

Zaremba, Tadeusz

Słowo wstępne

Rocznik Muzeum Mazowieckiego w Płocku 17, 3-4

2001

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych oraz w kolekcji mazowieckich czasopism regionalnych mazowsze.hist.pl.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

SŁOWO WSTĘPNE

Kolejny 17. zeszyt „Rocznika Muzeum Mazowieckiego w Płocku” wydajemy w pierwszym roku nowego XXI wieku i trzeciego tysiąclecia chrześcijaństwa. Poza częścią merytoryczną przedstawiamy w nim w kronikarskim skrócie działalność muzeum z okresu dwóch ostatnich lat (1999-2000) minionego już wieku XX.

Nie jest to jednak podsumowanie działalności Muzeum, a jedynie uporządkowany wykaz różnego rodzaju działań, jakie w tym okresie realizowaliśmy. Analityczne bowiem podsumowanie powojennego choćby okresu z dziejów muzeum wymaga czasu na chłodną i rzeczową ocenę różnych aspektów działalności, która ukaże się w jednym z następnych zeszytów naszego rocznika.

Do takiego podsumowania zobowiązuje nas kolejny jubileusz, jaki w bieżący roku obchodzimy – a mianowicie 180. rocznica nadania nazwy i statutu placówce muzealnej w Płocku.

Reskrypt nr 1.7097 z dnia 21 września 1821 roku Komisji Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego Królestwa Polskiego powołujący Muzeum Publiczne i Szkolne Województwa Płockiego jest, jak na razie, najstarszym dokumentem świadczącym o rodowodzie polskiego – społecznego muzealnictwa.

I choć dziś w roku jubileuszowym sytuacja muzeum jest mało stabilna, a na pewno nie gwarantująca jego bezpiecznej przyszłości, staramy się nasze działania prowadzić w taki sposób, by świadczyły nie tylko o bogatej historii muzeum, różnorodnej jego działalności, ale również o dużej wartości i możliwościach wystawienniczych zabezpieczonych w jego zbiorach.

Ostatnie dwa lata były dla Muzeum Mazowieckiego, podobnie zresztą jak i dla wielu innych polskich muzeów, niezmiernie trudne. Powodem tego była restrukturyzacja muzealnictwa związana z reformą i reorganizacją państwa, w wyniku czego nie tylko staliśmy się ponownie jedną z jednostek wielkiego województwa mazowieckiego, ale – co było bardziej znaczące w skutkach – jednostką prowadzoną przez samorząd wojewódzki.

Zmieniła się również struktura polskiego muzealnictwa, w której ku niezadowoleniu środowiska rozbite zostały dobrze działające struktury orga-

nizacyjne merytorycznej podległości.

Dla Muzeum Mazowieckiego w Płocku bardziej jednak niepokojącym okazał się brak własnej bazy i konieczność dzierżawienia dotychczasowej siedziby od prawnego właściciela, tj. Kurii Diecezjalnej Płockiej.

Forma najmu, jaka obowiązuje od 1990 roku, nie wpływa na stabilizację instytucji, ogranicza jej rozwój i inwestowanie w modernizację muzeum, jest bowiem formą nietrwałą.

Najbliższe lata pokażą, czy sytuacja Muzeum skłoni naszych nowych decydentów, jak i społeczność miasta Płocka do opracowania stabilnego i godnego XXI wieku programu dla Muzeum Mazowieckiego oraz zabezpieczenia dla jego zbiorów własnej bazy umożliwiającej prowadzenie różnorodnej działalności w sposób nowoczesny – czy tylko starać się będzie przenosić w czasie dotychczasowe kosztowne i mało efektywne warunki dzierżawy obiektu.

Tadeusz Zaremba

Dyrektor

Muzeum Mazowieckiego w Płocku